

Bilag 8.

JØRGEN WERNBERG,
SEKRETARIATSCHEF, CAND. JUR.

Den 13. november 1970.

Hoslagt tillader jeg mig at fremsende fotokopi af en artikel på side 1 i „Jyllands-Posten“ af 13. november 1970, hvori er beskrevet en skattesag, der fremdrager en efter min mening urimelig skattemæssig behandling af enker.

Den nævnte sag har jeg nøje kendskab til, idet jeg har behandlet den og har foranlediget den bragt frem for offentligheden gennem pressen. Jeg er derfor indstillet på at give eventuelle yderligere oplysninger om sagen, hvis Folketingsudvalget skulle ønske det.

Det generelt uheldige i denne sag — og det vil efterhånden ramme tusinder af kvinder, der mister deres mænd og forsørger — er, at kildeskatteloven medfører beskatning af efterløn og lignende eengangsydelser, som skulle hjælpe enken og familien i det hele over den første svære tid. Denne beskatning kan, som det fremgår af den foreliggende sag, i en periode få et helt abnormt omfang.

Uanset at der måske kan anføres formelle betragtninger til støtte for det skattechok, enken påføres, tillader jeg mig at henstille, at der indføres en regel om, at efterløn i henhold til funktionærlovens § 8 såvel som tantieme og lignende, der udbetales en enke i anledning af mandens død, gøres skattefri. Dette vil genindføre den mere menneskeligt forstående tilstand i skattelovgivningens inden 1. januar 1970, hvor det i ligningslovens § 2 B bl. a. bestemtes, at der „ved opgørelsen af (enkens eller enkemandens) forventede indkomst i skattepligtsperioden ses bort fra tantieme, efterløn og lignende indtægt, der modtages fra den afdøde ægtefælles arbejdsgiver“.

Da disse eengangsydelser i anledning af dødsfald er lette at adskille fra såvel den efterladtes som den afdødes øvrige indtægter, skulle der ikke administrativt være væsentlige indvendinger imod en regel som den foreslåede.

I ærbødighed

Jørgen Wernberg.

Til Folketingsudvalget
om ændringer i kildeskatteloven.